Через ліси, через гори —
Недоле моя! —
Їде батько з своїм сином
В неділю до дня.
— Чого ж бо ти, мій синочку,
Голівку сховав?
— Гой, таточку, голубочку:
Кріль Ероль там став!
— Ні, синочку, дитя моє, —
Нічо не стоїть
— А тото що — у коруні?
Адіть, о! Адіть!!

"Хлопчику, гоя!
Гайда зо мною:
Прекрасні гри му
Грати з тобою!
Прекрасні квіти
В моїм садочку!
Дасть тобі неня
Білу сорочку!"

Ой, таточку, голубочку,
Він мя зачіпат:
Каже, що дасть сорочечку,
Ще й будет ся грать!
— Цить, сину мій малесенький,
Цить соколе, цить:
Тото вітер буйнесенький
У листі шумить!

"Хлопчику, гоя!
Гайда зо мною —
Возьмуть тя доньки

В танчик з собою.
Мої донечки
В Зельмана грають,
Ще й заколишуть,
Ще й заспівають!"

— Гой, таточку, голубочку,
Дивіться — оя!
Кріль Ероля пишні дочки,
Мабіть, то стоя?
— Ні, синку мій, дитя моє;
То кладений пліт —
А то верба кучерява
Піт плотом стоїть!

"Хлопчику, гоя!
Гайда зо мною, —
Я тебе возьму
Силов з собою!
Твоя урода —
Моя подоба.
Рушай зо мною
В мою господу!"

— Вай, таточку, голучочку!..
— Цить, синку мій, цить!
— Хоче мене король Ероль,
Таточку, убить!!!
— Ні, синку мій, дитя моє...
Недоле моя!..
...Не йдіть, люди, у дорогу
В неділю до дня!

Мина гори, мина доли,
Мина чорний ліс...

Батько сина неживого
Додому приніс.